

БЪЛГРАДСКИЯТЪ СИНАКСАРЪ.

Въ тоя синаксаръ е помѣстена една доволно замѣчательна статия, която носи слѣдующето заглавие: «Въ тѣжде день (12. Януария) страсть святыхъ Маноуила, Георгіа, льва и еже с ни отъ безбожны Българъ избіенны въ царство Льва Арменьскаго.» Сѣществуватъ още нѣколко рѣкописни памѣтника, въ които е помѣстена тая статия, но тие сѣ много по нови отъ «Българскія Синаксаръ.» Въ «Троицосергиевската» лавра са намира рѣкописъ, подъ № 15, който сѣдържа книгата на Ивана Дествичнива и въ който сѣ прибавени още нѣколко статии (отъ XVI в.), мѣжду които е помѣстено и горесказанното еказание. Това еказание носи слѣдующето заглавие: «Въ недѣлю ҃ поста написаніе ѿ избіенныхъ в' българѣхъ христіанъ, въ святыхъ посты за мѣс' неяденіе. Мк (глава). Захваща са: „Братіе и ѿтци, всеи заповѣди хошѣ вамъ отъ еказанія нѣкоего повѣдати.“ Тоя разсказъ е преведенъ отъ грѣцки. Въобще са мисли, че той принадлежи на Теодора Студита. Но между еказанието на Тодора Студита и еказанието въ Българскія синаксаръ сѣществува голѣмо различіе. Въ рѣкописътъ на Троицосергиевската лавра това еказание е темно, многорѣчиво и не сѣдържа въ себѣ си такива исторически факти, каквито сѣдържа, напримѣръ, еказанието на „Българскія синаксаръ.“ Ние мислиме даже, че между тие еказанія не сѣществува нищо общо.

Въ царство Льва иже отъ Армениѣ Крѣгомъ Българскимъ князѣ съ людьми многими, шѣдѣ въ шаринъ градъ Фрѣжъскѣ (въ другъ единъ списакъ